

Пролетарци от всички страни, съединявайте се!

РАБОТНИЧЕСКО ДЕЛО

Орган на Централния комитет на
Българската комунистическа партия

Год. XXXVII

Брой 132

София

неделя

12 май

1963 година

Цена 2 ст.

ДА ПАЗИМ И ОБИЧАМЕ РОДНАТА ПРИРОДА!

За втори път у нас се провежда Месец за защита на родната природа. Тази благородна инициатива намери широка обществена подкрепа. Големият интерес на гражданите към природозащитата не е случаен. Той говори за осъзната вече необходимост от опазването на природните ни богатства и красоти.

В периода на бурното развитие на нашата икономика неизбежно ще настъпват и изменения в околната природа. Безсмислено е да се иска тя да бъде запазена съвършено непокътната. Това би означавало да спре стопанският живот в страната. Затова пък се налага използването на природните богатства да става разумно, пестеливо и същевременно да се работи за възстановяването и поддържането им.

Проблемът за защита на природата най-вече се отнася до опазването на растителността, ценната фауна, почвата и водата, а така също и на въздуха. У нас след 9 септември 1944 г. в тази насока е направено много. Ние се нареждаме на едно от първите места в света по залесяването. Напредна и борбата с ерозията, макар че тепърва предстои още по-упорита работа. В най-пострадалите окръзи — Благоевградски, Кърджалийски, Кюстендилски и Смолянски — се създадоха предприятия за селскостопански мелнирации и борба с ерозията.

Много и разнообразни, със световна известност са природните забележителности в нашата страна. Такива са Белоградчишките скали, Побитите камъни край Варна, Искърският пролом и др. От цяла Европа само у нас се е запазил колхидският фазан. В резервата „Сребърна“ край Силистра всяка година гнездят пеликани. В нашите гори и планини растат редки и ценни растения. Опазването на това огромно богатство поставя много отговорни задачи пред Комитета по горите и горската промишленост, който има и пряко задължение за него, а също така и пред народните съвети, масово-политическите организации. В това отношение похвална дейност развиват някои народни съвети. Красивите пещери „Леденика“ и „Магура“ са благоустроени и направени достъпни за масов туризъм.

Постигнатото е все още едно начало. Народната власт получи от буржоазното господство тежко наследство. Сега у нас някои растителни и животински видове са застрашени от изчезване. В миналото Люлиа е била известна като царство на кокичето, но то е било хищнически унищожено. Подобна участ очаква витошкото лале, синчеца, синята перуника, жълтия планински божур и др., ако общественоста не ги вземе под своя закрила. Строго трябва да се преследва търговията с еделвайс и редки растения, насекоми и животни.

Малко грижи се полагат да не се замърсяват речните води. Ръководствата на редица индустриални предприятия не вземат мерки за прочистване на отточните води. В Арда, Искър и други реки рибата е почти унищожена. Същото важи и за въздуха, който се замърсява от пушеците на промишлените предприятия. Страната ни ще продължава да се индустриализира и напред в още по-големи мащаби. А всичко това налага да се вземат ефикасни мерки и за опазване чистотата на водата и въздуха. Всяко нехайно отношение в тази насока означава съзнателно да се вреди на здравето на хората.

Не са редки и случаите на лековато отношение към природните забележителности и от страна на някои стопански ръководства. В Ямболски окръг настояваха да бъде изкоренен резерватът край Елхово, а с това да бъде подложен на унищожение колхидският фазан — гордост на страната ни. С лека ръка се решава съдбата и на

някои горички и корни, в които се намират находища на ценни билки или са свързани с някакво историческо събитие. Вярно е, че на някои от тези места може да расте и царевича и пшеница, но защо да се забравя, че и цената на редките билки не е малка. Така стои въпросът и с блатното кокиче, от което се произвежда прочутото в целия свят лекарство против детския паралич — нивалина. Неговите находища са твърде ограничени и въпреки това пак в Ямболски окръг настояват да бъде изкоренена около 600 дка гора, обявена за резерват и на блатно кокиче, и на чапли.

Забележителни кътове в нашата страна са и обособените национални паркове „Вихрен“ в Пирин и „Стенето“ в Стара планина с център с. Черни Осъм. Безценен дар за столичани е Витоша. Народната власт отдели и ще отдели средства да стане тя още по-любимо място за почивка на софийци. Но не са редки случаите, когато несъзнателни излетници замърсяват поляните, късат и масово унищожават прелестните планински цветя.

Чудно творение на природата е и националният парк Ропотамо, в който се намират и няколко крайно интересни резервата. Но и тук някои стопански организации не искат да оценят неговото огромно значение за развитието на туризма и науката. На Змийския остров, където растат кактуси, е разположена и риболовна база. В блатото Аркутино, прочуто с редки птици, миналата година бяха пуснати да пасат свине. Загрозява се и величественото Искърско дефиле с безразборното откриване на каменни кариери.

Към нехайното и рушително отношение спрямо неповторимите природни красоти и забележителности повече не бива да се проявява примиренчество. За защитата на природата са нужни и организирани мерки. Не винаги е достатъчна охраната на нашите пещери, резервати, животни и птици. Не се налагат санкции на лицата, които повреждат природните паметници. От неразбиране някои народни съвети настояват резерватите да се използват за паша или част от тях да бъдат унищожени. В тази насока Комитетът по горите и горската промишленост трябва да бъде по-бдителен и своевременно да взема мерки за пресичане на подобни прояви. Негови най-близки помощници трябва да бъдат народните съвети. Те са длъжни да стоят твърдо на поста си за опазване на природата. Разбира се, тези усилия няма да бъдат резултатни, ако те не получат съдействието на цялата наша общественост. Похвална е дейността на доброволните отреди за защита на нашите природни богатства. Но техният брой може да бъде много по-голям. Такива отреди трябва да има във всеки град и село.

В любов към природата трябва да се възпитават и млади, и стари. Недостатъчно е обаче все още разпространението на природозащитните идеи сред младежта. И затова повечето случаи на нарушения се вършат от деца и учащи се. Неоснователно се забави четенето на лекции в училищата по защита на природата. Не може да бъде добър гражданин онязи, който посяга на природата, загрозява пещерите, унищожават ценните растения и животни. В това отношение нито за миг не бива да отслабва възпитателната работа сред членовете на Комсомола, Българския туристически съюз, Ловно-рибарския съюз и др.

Защитата на природата е всенародна задача и без участието на широката общественост тя няма да даде очакваните резултати. Да обичаме родната природа, да пазим и множим нейните забележителности!